Džonatan Pol Vemsli

MALA BLUE

Pi-press 2021.

Nijedan lik u ovoj knjizi
nije izmišljen.

Svaka sličnost sa stvarnim događajima
je namerna.

&

Muziku za knjigu Mala Blue komponovali su:
(po redosledu pojavljivanja)

Johann Sebastian Bach: Toccata und Fuge d–moll, BWV 565

Johann Sebastian Bach: Passacaglia c–moll, BWV 582

Ludwig Van Beethoven: Sonate für Klavier Nr. 8 c–moll, op. 13, „Pathétique”

Tomaso Albinoni: Adagio g–moll

Camille Saint–Saëns: Piano Concerto No. 2 g–moll, op 22

Ludwig Van Beethoven: Sonate für Klavier Nr. 14 cis–moll, op. 27 Nr. 2, „Mondschein”

Maurice Ravel: Alborada del Gracioso

Antonio Vivaldi: The Four Seasons

James Marshall Jimi Hendrix: 3rd Stone From The Sun

Nepoznati autor: Pesma iz XXIV veka

Ludwig Van Beethoven: Sinfonie Nr. 5 c–moll, op. 67

Antonín Dvořák: Humoresques, op. 101 No. 7 in G flat major

Wolfgang Amadeus Mozart: Symphonie No. 40

Antonio Vivaldi: Concerto g–moll, op. 3 Nr. 2

Erik Satie: Gnossienne No. 1

Mike Oldfield: Tubular Bells

Gustav Mahler: Symphony No. 2, c–moll, „Resurrection"

Devadip Carlos Santana: Super Boogie/Hong Kong Blues

Johann Sebastian Bach: Fuge g–moll, BWV 578

Petar Ilich Tchaikovsky: Piano Concerto No. 1, b–moll, op. 23

Wolfgang Amadeus Mozart: Eine kleine Nachtmusik in G major, K. 525

Anton Bruckner: Sinfonie Nr. 4 Es–dur, „Die Romantische"

Antonín Dvořák: Sinfonie Nr. 9 e–moll, op. 95, „Aus der Neuen Welt"

Harry Smyth: Mala Blue

Maurice Ravel: La Valse, Poème chorégraphique

Carl Orff: Carmina Burana, Fortuna Imperatrix Mundi

Jules Massenet: Thais, Meditation from the Act II

Harry Smyth: Preludijum br. 2

Ambroise Thomas: Mignon, Intermezzo

Frederich Chopin: Fantaisie Impromptu op. 66

Nikolai Rimsky Korsakov: La Danse Des Clowns

Maurise Ravel: Bolero

Franz Schubert: Marche Militaire

Hector Berlioz: Symphonie fantastique, op. 14

Isac Albéniz: Asturias

Ova knjiga je posvećena njima.

U principu, glupo je čitati knjige.
Čak i pod uslovom da u njima ima nečeg pametnog,
vi, Zemljani, nećete biti u stanju da to shvatite!

I

Ništa. Na senzorima opet ništa.

„Zbog čega je uopšte otac krenuo na Misiju? Zašto je poveo majku na ovakav put? Šta ja tražim na ovom brodu. Ako ništa drugo, bar ima lepo ime: Mala Blue", mislio je Hamer zavaljen u sedištu komandanta broda. Mada nikome na brodu nije bilo jasno, pa čak ni samom Hameru, stari Herman je baš njemu poverio komandu otkako je posle teže bolesti otišao na dvomesečnu rehabilitaciju. Sa svoje 22 godine i sa najmanje iskustva među oficirima Flote, nije o tako nečemu ni sanjao. Međutim, Herman je u poslednjoj naredbi upisao Hamerovo ime, a na primedbu posade i brojnih starijih oficira suvo odgovorio:

– Znam da je Hamer čitavih 15 godina mlađi od najmlađeg komandanta naše Flote, ali Bah je sa svojih 20 godina komponovao Tokatu i fugu u d–molu koja ni posle 1800 godina nije prevaziđena. Dakle, godine ne znače ništa!

Posle toga je otišao pravo u operacionu salu i svi su znali da se protiv nepisanog zakona Flote o određivanju naslednika nema šta više reći. Narednih dana svi moraju da slušaju Hamera i tačka.

„Ali opet, zašto baš ja? Bio sam drugi po uspehu od svih oficira školovanih na ovom brodu i ako je stari hteo da istera neki svoj hir, bolje bi bilo da je postavio Berta na ovo mesto. To je manje neobično. Mala Blue je veoma lepo ime. Tako različito od onih silnih Andromeda, Taurusa, Siriusa, Alfi i sličnih gluposti. A naša Mala Blue je, u stvari, najveći brod u celoj Floti! I najneobičniji. Ponekad mi se čini da ga volim. Najzad, tu sam i rođen".

Mesto rodenja: Mala Blue, koordinate XZZ47–H9–851, pisalo je u Hamerovim ličnim podacima.

„Ali opet, zašto baš ja? Nije moguće da je Herman saznao šta mi znači Veina! O tome nisam nikome pričao, pa čak ni Bertu, mom najboljem školskom drugu pred kojim nemam nikakvih tajni. Veina sigurno ne bi svom ocu rekla ništa što se kosi sa zakonima Flote i pravilima Misije! Da li je moguće da ipak zna? Sada imam sve manje vremena da budem sa njom. I njoj nije svejedno. Valjda! Ne bi me onda onako gledala na promociji. Da li je ona svesna da meni ovo ne treba, da, iako mi svi zavide na počasti, ja, u stvari, ne volim što se ovo desilo. Senzori, senzori – opet ništa! Nisam mogao ni da sanjam koliko je dosadno biti

komandant Male Blue. Kako li je samo Herman izdržao svih ovih godina. Punih 38 godina na mestu komandanta Misije! Koliko se vidi iz dnevnika, ništa značajno se nije dešavalo. Sve bih dao da saznam šta je tačan cilj naše Misije!”

Cilj Misije, pitanje koje je mučilo većinu posade, nikada nije bilo glasno postavljeno. Još u početku školovanja Hamer je naučio, kao uostalom i svi drugi, da je to zabranjeno pitati. U sećanju svih je kao nožem bio urezan dan kada je jedan od pitomaca zbog opklade to pitanje pokušao da postavi nastavniku androidu. Istog trena je Centralni kompjuter objavio uzbunu, sazvao Savet i obavestio ih da se taj pitomac premešta u mašinski odsek. Herman je tada kratko rekao:

– Takva su pravila Misije! Nema diskusije!

To je bio stari Herman, škrt na rečima i, kada je to potrebno, neumoljiv. Uostalom, kada mu je Veina krišom omogućila da dođe do dosijea njenog oca i kada su podatke o njegovom radu ubacili u kompjuter na analizu, posle neuobičajeno mnogo vremena dobili su kratak odgovor:

– No error!

Bezgrešni Herman! Čovek koji u svom radu, bar po kompjuterskoj analizi, nije nikad pogrešio! Tada mu je postalo jasno zašto je baš njemu poverena Misija. Shvatio je šta je Diana našla na tom čoveku skoro dvostruko starijem od sebe. Razumeo je zašto je ona napustila sve i, uprkos

zabrani, izabrala sebi muža po cenu progonstva. O tome se još uvek pričalo, iako su prošle tolike godine. Kako je bila prognana, Diana je bila jedina osoba na brodu koja nije imala nikakvo zaduženje i nije radila ništa. Međutim, svi su osećali da u odlukama njihovog komandanta njena reč ima više uticaja od mišljenja Saveta i preporuka Centralnog kompjutera i da se protiv toga jednostavno ne mogu boriti. Na kraju krajeva, ipak je to bio samo osećaj. Nikada nije bilo konkretnih dokaza koji bi Savetu omogućili da iskoristi svoje pravo da ih prisilno razvede.

I pored toga što je nisu osećali kao svoju, poštovali su je kao Hermanovu ženu, a i kao najlepšu ženu na celom brodu. Diana je u svom izgledu imala nešto što je i najstarije oficire teralo da obore pogled kad stane pred njih. Stari svemirski vukovi, koje u životu nikad ništa nije uplašilo i koji su bili, vrlo retko doduše, spremni da započnu raspravu o odlukama Saveta, pa i da se usprotive, pretvarali su se u dobroćudne plišane mede kada se nađu u njenoj blizini.

Hamer dugo toga nije bio svestan, sve dok ga sama Veina jednoga dana nije pitala kako to da osim Hermana samo još on može da gleda njenu majku pravo u oči. Nije znao da joj odgovori, ali od tada je primetio da je Veina nešto više od običnog saradnika i da duh majke plamti i u njenim očima.

Veina, Veina, Veina!

Kroz svetlucanje ekrana sa komandne table Hamer je video samo njene oči. Oči koje menjaju boju od svetlozelene do tamnoplave. Još dok je bio dečak, primetio je neobičnu devojčicu platinaste kose sa čudnim očima. Kasnije, kada je otkrio da se njihova boja menja u zavisnosti od raspoloženja, prosto je uživao u tome da Veinu provocira i nervira i pri tome posmatra kako joj oči postaju prozračno zelene. Tada bi ona obično otrčala do onog dela broda koji je služio za održavanje prirodnih uslova za život, legla licem u travu i čekala da je pronađe njegov foksterijer zvani Foksi. Onda bi Foksi počeo da joj gricka kosu, Hamer bi je golicao travkom po nogama i ona bi opet bila ona prava, nasmejana i vesela sa plavim, plavim očima. Te njihove igre prekinuo je njegov odlazak na obuku i prijem u pitomce. A kada se vratio sa činom najmladeg oficira, Veina je bila odrasla devojka i sve ono što su ranije preživeli ličilo je na dalek san. Morao je da se navikne da je posmatra kao upravnika tehničkog odseka, koji je činio više od dve trećine cele posade i da sa njom razgovara zvaničnim tonom.

Na senzorima ništa.

&

Džonatan Pol Vemsli
MALA BLUE

Izdavač:
Pi-Press Pirot

Za izdavača:
Dragana Pejić-Ranđelović

Urednik:
Sonja Žikić

Lektura:
Valentina Aleksić

Dizajn korica:
Ivana Flegar

Tehničko uređenje i štampa:
Pi-press Pirot

Tiraž: 500

ISBN 978-86-6023-445-4

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

821.163.41-31

ВЕМСЛИ, Џонатан Пол, 1960-
Mala Blue / Džonatan Pol Vemsli.
- Pirot : Pi-press, 2021 (Pirot : Pi-press). -
244 str. ; 21 cm + Kraj ([1] list)

Džonatan Pol Vemsli je pseudonim autora.

ISBN 978-86-6023-445-4

COBISS.SR-ID 42816777